

Jozef ziet dubbel

(Spuk im Schlosshotel)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JOZEF ZIET DUBBEL - SPUK IM SCHLOSSHOTEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mara Oostwegel - eigenaresse van het burchthotel, met een oogje op de portier, maar zij zal de laatste zijn om dat toe te geven

Guusje - haar dochter, die verliefd wordt op een toevallige hotelgast; blijft alleen de vraag: welke

Jozef - de portier, dezelfde gevoelens voor Mara koesterend als zij voor hem, alsook 'n geheim

Frauke - het geheim van Jozef, 'n schatje van zo'n duizend weken

Monk - manusje van alles, maar zo vlug als dikke stront

Harm Lodewijks - lompe onbehouwen hotelgast, die daar in feite niet thuishoort

Irmgard - zijn beklagenswaardige wederhelft, net zomin gecultiveerd, maar wel haar best doende om de schone schijn op te houden

Leroy de Zwaan - bon-vivant van het merk flierefluiter en niet gebukt gaande onder een overdosis aan fijnbesnaardheid

Lotte Zeldenrust - eveneens te gast in het burchthotel, niet direct lid van de lichte cavalerie, maar er wel 'n beetje familie van

Sacco Maarseveen - beroepsmuzikant, die even komt relaxen en dan in Guusje de vrouw voor het leven ontmoet

Jeroen Maarseveen - tweelingbroer van Sacco, als twee druppels water op hem lijkend en ook steeds identiek gekleed

De gelijkenis van de twee broers kan men zo optimaal mogelijk benaderen door dezelfde haardracht, desnoods met behulp van pruiken of haarstukjes, dezelfde baard en/of snor, bakkebaarden, dezelfde bril, hetzelfde ooringetje etc.

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangsthal van een hotel, het decor blijft voor alledrie de bedrijven hetzelfde en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren de entree van het hotel, in dezelfde kant achter, open doorgang naar de kamers. In de korte kant rechts voren deur naar privé, in dezelfde kant achter, open doorgang naar de kamers. Ergens in de brede achterwand de toegang tot het terras, eventueel via een dubbele terrasdeur. De plek van opkomen en afgaan wordt in de tekst steeds aangegeven met rechts, links, privé, entree, of terras. Het middelpunt van het toneel wordt gevormd door de balie, overwegend naar achteren geplaatst. Achter de balie een bord, waarop de kamernummers staan, met hier en daar nog een sleutel van onbewoonde kamers. Op de balie 'n bel, om op te slaan, 'n telefoon, gastenboek, standaard met VVV-folders etc. Verder in de ruimte een zithoek, bestaande uit 'n bank, enkele fauteuils en 'n tafeltje, 'n commode en, afhankelijk van de beschikbare ruimte, misschien nog ergens een kleine zitgelegenheid. De buhnenbouwer kan zich hier naar hartelust uitleven.

EERSTE BEDRIJF

Mara: *(op via entree, tot achter balie doende Jozef)* Zeg Jozef, die aanmelding van gisteren... is ze al komen opdagen?

Jozef: *(in boek bladerend)* Momentje, mevrouw, aha, hier, ja hoor, is 'n kwartiertje geleden gearriveerd.

Mara: Mooi dan is het dus háár koffer, die nog buiten staat. Waar hangt Monk dan weer uit?

Jozef: Die is er immers nooit, als men hem nodig heeft.

Mara: Haar bagage moet in elk geval als de wiedeweerga op haar kamer komen. In 't uiterste geval moet je er dan maar zelf voor zorgen.

Jozef: *(in zichzelf)* Had je gedacht. *(hardop)* Zeker mevrouw, komt voor elkaar.

Mara: *(tevreden)* Wist ik wel. Tenminste "iemand" op wie men rekenen kan!

Jozef: Hartelijk dank, mevrouw. Ik zal uw vertrouwen nooit beschamen.

Guusje: *(met papieren op uit privé)* Zeg ma, ik dacht, dat je me kwam helpen? Dat met die boekhouding ruk ik nooit alleen. En de hanenpoten van Jozef lijken wel hiërogliefen.

Jozef: Ho ho zeg! Voor schrijven heb ik op school altijd 'n uitzonderlijk cijfer gehad, als je dat maar weet!

Guusje: *(vrolijk)* Waarschijnlijk "uitzonderlijk" slecht, nietwaar?

Mara: *(ziende dat Jozef wil protesteren, geruststellend)* Doe maar geen moeite, Jozef.

Guusje: *(met Mara af via privé, vrolijk)* En dat moet hij nou net wél doen, anders komen wij "uitzonderlijk" in de problemen, hihhi.

Jozef: O ja, met twee tegen een kunnen ze wel. Altijd hetzelfde. *(heeft inmiddels terrasdeur geopend, kijkend)* Moet je dat nu zien! Zit die me daar doodleuk te foerageren! *(roept)* Zeg Monk, wat denk je? Kom je nog of niet?

Monk: *(komt met broodje in de hand en kauwend, langzaam binnenslenteren)* Als je 't me zo op de man af vraagt, liever niet. Je hebt weer 'n humeur op de vroege morgen!

Jozef: En jij hebt natuurlijk weer niets beters te doen, dan zoveel mogelijk eten in je laadklep te schuiven!

Monk: Precies. Uitgebreide onderzoekingen hebben namelijk uitgewezen, dat dat de enige doeltreffende manier is om de honger te stillen. Maar eh, is wat?

Jozef: Zou ik zo denken! De bagage van de laatst aangekomen gaste staat al twee uur voor de ingang! Moet naar kamer twaalf.

Monk: Lig niet te ouwehoeren man! Ze is amper vijf minuten binnen.

Jouw specialiteit is: het kweken van paniek en het verspreiden van onrust.

Jozef: (*sarcastisch*) Ach zo, meneer Monk zou het graag wat rustiger aan willen doen.

Monk: Precies! (*bijt weer vol overgave in z'n broodje*)

Jozef: (*rukt hem het broodje uit de hand*) Gedaan nu met die vreterij! (*wil er zelf in bijten, stokt op het laatste moment*) Gaffer! Stinkkaas! (*geeft broodje weer terug, bevelend*) Spoorloos vernietigen!

Monk: Met alle soorten van genoeg! (*stopt restant in de mond en kuiert vervolgens slungelig af via entree*)

Jozef: (*vertwijfeld*) Dat is toch geen normaal mens meer. Eerder 'n wandelend destructiebedrijf. En dat in 'n hotel van deze stand! Ik denk, dat ik de dag nog ga meemaken, dat hij er hier vierkant uitvliegt.

Monk: (*terug met koffer, heeft dit laatste gehoord*) Zou je wel pech hebben. Kom jezelf met de koffers aan 't slepen. (*moeizaam naar doorgang rechts*) De moord! Lijkt wel, alsof ze 'n grafsteen in dat ding gestopt heeft! Als ze niet met 'n behoorlijke fooi over de brug komt valt me dat krenge per ongeluk uit de hand, precies op de lieflijke teentjes van mevrouw. (*af*)

Jozef: (*weer achter de balie doende*) Hier moet je zenuwen hebben van kabeltouw!

Sacco: (*op via entree*) Ik zeg goedemorgen

Jozef: Goedemorgen meneer. U wenst 'n kamer?

Sacco: Mag u van uitgaan. Sacco Maarseveen is de naam. Muzikant.

Jozef: Aha. Doet me genoeg u in ons burchthotel welkom te mogen heten. Wat mag ik u aanbieden? Een van onze wonder-mooie zuid-west-kamers, met balkon en onvergetelijke panorama-blik? Of liever een suite?

Sacco: Rustig maar, rustig. Zie ik er soms uit als Onasis?

Jozef: Ik ben uitgegaan van de gedachte, dat men als muzikant toch 'n zeker imago in stand dient te houden.

Sacco: Imago? M'n beste man, laten we maar liever met beide benen op de grond blijven. Met 'n gewone eenvoudige kamer ben ik al meer dan tevreden.

Jozef: (*hem 'n sleutel gevend*) Zoals u wenst. En, denkt u voor langere tijd te blijven?

Sacco: Kan ik nog niets over zeggen.

Jozef: (*roept*) Monk! (*is inmiddels doende Sacco in te schrijven*)

Monk: (*op via rechts, op z'n handpalm kijkend, honend*) Heb ik even 'n kapitaal gebeurd zeg! Twintig eurocent aan één stuk! Nu kan m'n dag niet meer kapot!

Jozef: Bagage van meneer Maarseveen naar kamer zeventien

brengen!

Monk: (*verontwaardigd*) Zeventien? Dat is op de eerste verdieping man!

Jozef: (*scherp*) Is dat 'n probleem soms?

Monk: (*af via entree, honend*) Voor jou niet, nee.

Sacco: Een grappige kwant.

Jozef: Grappig? (*droog*) Ja, zo kan men het ook zien. (*met geste naar rechts*) Hierlangs, meneer Maarseveen. Uw bagage komt zo.

Guusje: (*inmiddels op uit privé*) Jozef, heb je ma gezien?

Jozef: Had gedacht, dat ze bij jou zou zijn.

Guusje: Was toch zo weer weg. (*nikt op deur*) Hier naar binnen en er aan de achterkant weer uit. (*tot Sacco, die haar met interesse heeft staan te bekijken*) Goedemorgen, meneer.

Sacco: Goedemorgen, juffrouw eh...?

Guusje: Guusje Oostwegel.

Sacco: (*bewonderend*) Ah, zeer aangenaam. Sacco Maarseveen.

Guusje: Wel, zal ik toch eens moeten kijken waar ma uithangt. (*kwiek af via rechts*) Meneer Maarseveen, we zien elkaar nog wel.

Sacco: (*haar nakijkend*) Hopelijk binnen de kortste keren.

Jozef: (*met nadruk*) Uw bagage komt zo meteen.

Sacco: Hoe bedoelt u? Ach zo, ja ja.

Jozef: (*met geste*) Hierlangs alstublieft.

Sacco: (*af via rechts*) Zeker. Hartelijk dank.

Jozef: (*mopperend*) Zo kan ie wel weer! Nauwelijks binnen en dan al de dochter des huizes mooie ogen maken!

Monk: (*op via entree, met koffer in de ene hand, reistas onder de andere arm*) Vraag me af, wat de mensen vandaag de dag niet allemaal meeslepen, als ze ergens gaan logeren.

Jozef: Hou je gemak, Monk. Die man is muzikant.

Monk: (*af via rechts*) Heeft hij hierin zeker z'n piano meegebracht.

Jozef: (*in gastenboek bladerend*) Wat staat ons vandaag dan nog verder te wachten? Nou ja, zie geen problemen op ons afkomen. Maar over die kloothommel zal ik het toch eens met de mevrouw moeten hebben. Wordt met de dag luier en brutaler. (*Monk inmiddels weer terug*) Een figuur als Monk past niet meer in deze entourage.

Monk: Daarover zou ik nog maar eens goed nadenken, beste vriend. Stel je eens voor, hoe vreugdeloos je leven zou zijn zonder mij.

Jozef: (*haalt diep adem*) Cool blijven, Jozef, cool.

Sacco: (*op van rechts*) Neemt u mij niet kwalijk, maar ik geloof, dat het raam van m'n kamer klemt.

Monk: Dat van de keuken ook, maar daar zult u wel geen last van hebben. Niettemin, dat van u zal ik ogenblikkelijk en hoogstpersoonlijk zelf ontklemmen! Klemt er anders nog iets bij u?

(houdt daarbij z'n hand op, met de duidelijke intentie 'n fooi te krijgen)

Sacco: *(wil weer af)* Niet dat ik weet.

Monk: Momentje nog, meneer eh... Was u tevreden over de plaatsing van de bagage in uw kamer? *(hand nog steeds ophoudend)*

Sacco: *(hem 'n hand gevend)* O ja, hoor, prima gedaan. *(weer af)*

Monk: *(verachtelijk)* Muzikant! Gierige blokfluitverkrachter! *(ook via rechts af)*

Jozef: *(vrolijk)* Die leert het ook nooit. *(naar terras)* Zo, en nu ga ik eerst eens kijken of buiten ook alles... *(onder het afgaan)* Heeft dat jichtig kameel daar toch werkelijk dat vettig stinkkaaspapier...

Irmgard: *(met boertige Harm op via entree, men ziet, dat het geen nieuwkomers zijn)* ...houden met me op de zenuwen te werken! Ik krijg 'n punt hoofd van je gezeur de hele tijd!

Harm: Burchthotel! Als ik 't alleen al hoor! Maar voor minder doet de edele vrouwe het niet. Moet hier per se als 'n vorstin komen resideren, temidden van dat opgeschroefde en bekakte gedoe allemaal!

Irmgard: Alsjeblieft Harm, bederf me nu niet m'n vakantie! Eén enkele keer wil ik eens niet opgesloten zitten in die ouderwetse uitgeleefde camper van ons, maar me eens laten verwennen in een wat meer comfortabeler omgeving. En dan weet jij niets beters, dan aan één stuk te lopen foeteren en emmeren! 'n Egoïst ben je! Of ik 't niet ook eens 'n beetje verdiend heb niets te doen!

Harm: Heb je zeker. Zeg ik ook niets van. Maar dat niets doen had ook in een gemoedelijk pensionnetje gekund. Voel me niet happy in 'n tent als deze en daarmee basta!

Irmgard: *(honend)* Natuurlijk! Jij voelt je alleen maar thuis in 'n kroeg, waar rook hangt om te snijden en je de ene pot bier na de andere kunt verzwelgen! Hoe kon ik dat ook vergeten! Neem me niet kwalijk.

Harm: O ja, nog hatelijk worden ook! Moet je maar doen! Kom ik pas echt goed van in de stemming! Gaffer!

Irmgard: *(gaat ergens zitten, half huilend)* En dan te bedenken, hoe ik me op deze vakantie verheugd heb! In gedachten zag ik ons al, tot in de puntjes verzorgd, bij 'n candlelight diner zitten.

Harm: Wil je daarmee soms suggereren, dat ik thuis als 'n varken rondloop?

Irmgard: 'n Stropdas heb ik je al in geen twintig jaar meer zien dragen.

Harm: Wat moet ik nou met 'n stropdas, bij 'n emmer heerlijke stampot met 'n halve meter braadworst? En kaarsen heb ik er al helemaal niet bij nodig.

Irmgard: *(half dromend, triest)* Eens 'n keer, bij zachte muziek, 'n beschaafd onderhoud met iemand kunnen hebben...

Harm: Mens, hou toch op met die overtrokken onzin! Als je behoefte aan 'n babbel hebt, ben ik voor jou de meest aangewezen persoon.

Irmgard: (*honend*) Jij? Met jou kan men niet eens op enig niveau conserveren. In 't gunstigste geval alleen maar 'n twistgesprek voeren.

Harm: Luister, Irmgard, dat je 't voor eens en altijd weet: converseren doe ik uit principe niet en al helemaal niet op niveau!

Irmgard: Jij bent en blijft 'n lompe hufte! Was ik maar alleen gegaan!

Harm: Was inderdaad beter geweest. Dan zat ik nu achter 'n lekkere pint in m'n stamkroeg. (*met meer volume*) Maar nee, in plaats daarvan moet ik m'n tijd in het burchthotel zitten te verdoen.

Irmgard: Man, schreeuw niet zo! (*om zich heen kijkend*) Hoeft toch niet meteen iedereen te horen wat jij voor 'n ongecultiveerd stuk vreten bent.

Harm: (*sarcastisch*) Neem me niet kwalijk. In dit soort tenten wordt alleen maar gefluisterd, nietwaar? Maar laat ik je dan vertellen, dat deze jongen nu al z'n buik vol heeft van dit bescheten gedoe! (*naar terras*) Ga eens kijken, of het aan die kant misschien 'n beetje gezelliger is. En of de hoogedelgeboren madam wil meegaan, moet ze zelf weten.

Irmgard: Je kunt me de rug op!

Harm: (*afgaand, spottend*) Al in de voormiddag? Nee, dank je!

Irmgard: (*zuchtend, vastbesloten haar tranen wegwissend*) O nee, ik laat me door deze Neanderthaler niet m'n vakantie bederven. Nog niet eens misschien!

Monk: (*inmiddels op van rechts*) Oei oei, dat lijkt verdacht veel op bedrukte stemming en verdriet. (*naar haar toe, bezorgd*) Mevrouw Lodewijks, dat past toch helemaal niet bij dit prachtige hotel en de schitterende omgeving waarin het gelegen is.

Irmgard: Ik weet 't, meneer Monk. Maar in 't leven is nu eenmaal niet alles rozengeur en maneschijn.

Monk: (*gaat bij haar zitten*) Hoeft u mij niet te vertellen, weet er alles van! Heb ik die gladjaker van 'n muzikant z'n koffer naar boven gezeuld, bovendien ook nog z'n raam gerepareerd, en wat denkt u wat ik voor al dat nijvere dienstbetoon gekregen heb? Niets anders dan 'n slap handje! Ik zeg u, het is de wereld van vroeger niet meer.

Irmgard: (*met diepe zucht*) Ook mijn idee.

Monk: Maar vertelt u me toch eens, waar drukt het sierlijke schoentje dan?

Irmgard: Och, weet u, meneer Monk...

Monk: Neemt u mij niet kwalijk, maar weten doe ik in feite niets. (*samenzweerderig*) Bevel van bovenaf.

Irmgard: Ziet u, het is geenszins m'n bedoeling me over m'n man te beklagen, maar eh...

Monk: Ja ja, ik begrijp 't wel. Men wil niets concreets onder woorden brengen, maar het er alleen even over hebben.

Irmgard: Wij voeren best wel een gelukkig huwelijk, daarvan niet. Maar mijn man pleegt nogal eens op te treden met de charme van 'n bulldozer!

Monk: Waarop men de bulldozers in 't algemeen toch eigenlijk niet mag aankijken.

Irmgard: Meneer Monk, u bezit de gave om steeds op het juiste moment verfrissend humoristisch uit de hoek te komen.

Monk: (*niet bescheiden*) O ja, dat is inderdaad 'n sterke kant van mij. Maar eh, als ik u een goede raad mag geven, probeert u dan toch van uw verblijf hier te genieten, met voorbijzien aan de gebreken van uw man. In ons burchthotel bent u, als gaste, immers het middelpunt, in een entourage, die alleen is voorbehouden aan uitverkorenen als u.

Irmgard: Dat is waar, ja. Hier is inderdaad alles uit de kunst. Werkelijk een fantastische ambulance.

Monk: (*van z'n stuk*) Hoe bedoel...? Ach zo, ja ja, de ambiance van ons huis wordt alom geprezen. (*opstaand*) Maar eh, neemt u mij niet kwalijk, geachte mevrouw Lodewijks, ik vraag u mij nu te willen verontschuldigen, want de plicht roept helaas weer.

Irmgard: (*ook opstaand, stralend*) "Geachte mevrouw"! Hoelang is het geleden, dat ik dat voor het laatst gehoord heb! (*hem 'n hand gevend*) Ik dank u hartelijk voor dit weldoende gesprek, meneer Monk. (*af via rechts*) Nu voel ik me gelukkig weer stukken beter.

Monk: (*z'n hand bekijkend*) Wat schiet ik daar nu mee op? Iedereen zit alleen maar aan m'n voorste poten te zwengelen.

Mara: (*op uit privé*) En Monk, wat is?

Monk: Hoezo, wat is?

Mara: Wanneer en waar ik je vandaag ook tegenkom, je staat alleen maar 'n beetje te staan.

Monk: Dat lijkt maar zo, mevrouw, want naast mijn functie van alomtegenwoordige huisidi... eh, huisknecht, moet ik nu ook nog voor zielzorger spelen bij gefrustreerde echtgenotes. Zonet heb ik bijvoorbeeld nog de echtgenote van die onbehouwen Lodewijks...

Mara: Monk!

Monk: Pardon, de wederhelft van de weledele heer Lodewijks, aan m'n boezem gedrukt. Symbolisch natuurlijk. Met welgekozen woorden heb ik haar vertroosting moeten schenken, omdat deze hoogstaande heer volgens zijn beminnelijke gade de charme heeft van 'n bulldozer.

Dat, geheel in tegenstelling tot mijn persoon.

Mara: Alles goed en wel, Monk, maar ik heb je hier uiteindelijk niet aangenomen als therapeut...

Monk: Jammer, want dan zou ik allicht 'n beter salaris hebben.

Mara: ...maar als huisknecht. En in die hoedanigheid wordt jij nu geacht op het terras de bezem te gaan hanteren en graag met 'n beetje spoed.

Monk: *(op z'n gemak af via terras)* Mijn kwaliteiten worden hier voortdurend onderschat en dat doet pijn.

Mara: *(roept in deur privé)* Guusje! *(en als deze met vragende blik verschijnt)* Hou jij de bediening op het terras eens 'n beetje in de gaten.

Guusje: *(onwillig)* Och ma, moet dat nou? Ik was net bezig met het tikken van de uitnodigingen aan onze gasten voor overmorgenavond. Waarbij ik me blijf afvragen wat je met die kennismakingsparty's moet. Oervervelend, als ze allemaal zo stijf bij elkaar hokken.

Mara: Het is anders een door alle gasten zeer gewaardeerde traditie van ons huis, als je dat maar weet.

Guusje: Nou ja, misschien dat het deze keer wel meevalt. Er is voorheen in elk geval 'n interessant type komen opdagen, 'n zekere Maarseveen.

Mara: In ons huis vertoeven geen interessante typen! Hooguit aangename gasten! Hebben we elkaar begrepen?

Guusje: Gossie zeg, men zal toch nog wel eens 'n opmerking mogen maken.

Mara: Je weet, Guusje, dat ik in mijn hotel geen geflirt, of wat dan ook, toesta. Dat zijn wij aan onze goede naam verplicht.

Guusje: Zou jij dan zo goed willen zijn mij eens te vertellen hoe ik ooit aan 'n man moet komen? In aanmerking genomen, dat ik nooit 'n voet buiten dit hotel zet.

Mara: Ooit zal zich nog wel eens 'n gelegenheid voordoen.

Guusje: O ja. Maar die "gelegenheid op twee benen" zal ik dan toch in dit hotel tegen het lijf moeten lopen. En dit vertel ik je, m'n liefste maatje, als het 'n "gelegenheid" is, die me bevalt, zul jij daar niets aan kunnen veranderen. Hebben we elkaar begrepen?

Mara: *(quasi boos)* Als je durft! En uberhaupt, wat sla jij voor 'n toon tegen me aan?

Guusje: *(vrolijk)* Kom kom, moedertje. Jij moet eens beginnen met eerlijk te blijven. Dacht je soms, dat ik niet gemerkt heb, dat je al sinds jaren, zij het dan ook zo onopvallend mogelijk, met Jozef flirt? Hij met jou sowieso, dat ziet zelfs nog 'n blinde.

Mara: *(verontwaardigd)* Zeg, ben jij nog bij je verstand? Knoop één ding

in je oren, liefje: ik ben de bazin en Jozef is een van m'n medewerkers, verder niets!

Guusje: (*schalks*) Maar desalniettemin zie je 'm toch liever dan de inspecteur van de belastingen. Of niet soms?

Mara: Heb je er mij ooit op kunnen betrappen, dat ik iets gezegd of gedaan heb, dat ik niet kan verantwoorden?

Guusje: (*snaaks*) Je hebt jezelf heel goed onder controle maatje, maar als je kon zoals je wilde... Geef 't maar eerlijk toe.

Mara: (*steeds onzekerder*) Hou alsjeblieft op met die onzin, ja, en vraag niet zulke... zulke rare dingen. Ik ben uiteindelijk je moeder!

Guusje: En toevallig ook nog 'n vrouw, die eh, laten we zeggen, verliefd is.

Mara: Wat jij je niet alles bij elkaar droomt vanuit je kinderlijke fantasiewereld!

Guusje: (*geeft haar 'n kusje op d'r wang*) Jij kunt maar moeilijk aan het idee wennen, dat ik niet meer het kleine Guusje van vroeger ben, nietwaar? (*nu in het gastenboek kijkend*) Aha, muzikant is meneer Maarseveen, zo zo.

Mara: (*vrolijk, met 'n klap op haar achterste*) En als jij, kleine donderstraal, nu niet als de bliksem maakt, dat je op het terras komt, ga je wat meemaken!

Guusje: (*af via terras, ondeugend in de deur*) En toch ben je verliefd op Jozef! (*steekt haar tong uit, dan helemaal af*)

Harm: (*wil gelijktijdig op*) Oei, jongedame, niet zo onstuimig! (*haar bewonderend nakijkend*) Olala! Deze deftige tent zou me bij nader inzien nog kunnen gaan bevallen ook! (*Mara kucht eens*) Ah, goedemorgen, mevrouw Oostwegel. U hebt hier aantrekkelijk personeel rondlopen! Compliment zeg!

Mara: Daar u pas gisteravond bent aangekomen, meneer Lodewijks, kunt u natuurlijk nog niet weten, dat dit m'n dochter Guusje is.

Harm: Dat meent u niet! Ik zou gezworen hebben, dat u een ietwat oudere zus van haar was.

Mara: (*vrolijk*) Nou nou, dit compliment lijkt me toch al enigszins aan slijtage onderhevig, nietwaar?

Harm: Maar, als ik 't u toch zeg! Dat was m'n vaste overtuiging, echt waar!

Mara: In elk geval bedankt. En, hoe bevalt het u bij ons? Ik wil hopen, dat alles tot uw volle tevredenheid is?

Harm: Nou ja, enerzijds wel, maar anderzijds gaat 't me hier, eerlijk gezegd, ook 'n beetje te gezwollen toe. Te voornaam, als u begrijpt wat ik bedoel.

Mara: Maar, meneer Lodewijks, u lijkt me toch een man van de wereld!

Echt zo iemand, die zich zelfzeker weet te gedragen, in een omgeving, die zijn persoonlijkheid ten volle tot uiting laat komen.

Harm: *(is opeens 'n stuk gegroeid)* Meent u dat nou?

Mara: Maar zeker, meneer Lodewijks! En weet u, als men zich van tijd tot tijd even kan losmaken van de oude vertrouwde omgeving, om iets nieuws te ontdekken, kan men alleen maar aan positieve ervaringen winnen.

Harm: *(tracht nu echt beduidend meer te zijn dan hij is)* Ja ja, in feite hebt u natuurlijk gelijk. Iemand van mijn kaliber dreigt maar al te vaak ten onder te gaan in de kleurloosheid van z'n eigen omgeving. En in gezelschap van zo'n charmante dame als u, voel ik me dan ook in toenemende mate tot ontplooiing komen.

Mara: Ziet u wel. En daarom ook heb ik alle reden aan te nemen, dat u hier met uw echtgenote een heerlijke tijd zult hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto